

Việt Nam 15-10-2008

Kính thăm cô Ly Bằng khả ái!

Lời đầu thư con xin kính chúc cô luôn luôn mạnh khỏe! và trong cuộc sống cô luôn gặp được nhiều điều may mắn, thuận lợi.

Cô ơi! Con không biết khi nhận được lá thư này của con, có làm cô ngạc nhiên lắm không? Con hiện giờ là một đứa trẻ mồ côi cha. Ba con đã mất cách đây mấy tháng, Ba con đã phải nằm liệt suốt mấy năm qua. Con biết được cô là do dì Lành giới thiệu cho gia đình con. Con xin tự giới thiệu chính con và gia đình con cho cô nghe nhé!

Gia đình con gồm 4 anh em, 3 trai và 1 gái, con là gái út của gia đình. Tất cả anh em chúng con đều đang đi học. Số con đã không may mắn như các anh và bạn bè cùng trang lứa. Con đã phải mang tật bẩm sinh ngay trên mặt, con bị bớt che mất nửa mặt. Con rất buồn mỗi khi ra đường, con dám cắp sách tới trường cho tới bây giờ là nhờ sự động viên, an ủi rất nhiều ở mẹ con. Con bị chúng bạn gán ghép đủ điều con thật tủi thân. Nhiều khi con đã về khóc với mẹ và đã muốn bỏ học. Nhưng mẹ con bảo rằng, nếu con không có chữ thì đời con sẽ rất khổ, phải cố gắng học thật giỏi. Con đã làm được những điều mẹ con mong muốn, năm nào con cũng có bằng khen. Cô ơi! Từ khi ba con bị liệt, gia đình con lâm vào cảnh túng thiếu, mẹ con phải lo liệu hết, từ chi tiêu nhỏ nhất cho tới cái lớn. Mẹ con chỉ là một công nhân, với đồng lương ít ỏi hàng tháng mẹ con xoay sở thế nào cũng không đủ được. Hai anh lớn của con đã nhiều lần bàn với mẹ con để cho hai anh đi làm thuê kiếm tiền phụ mẹ lo cho hai em sau này, mẹ con không chịu. Mẹ con nói cứ ráng học đi, sau này có chữ có bằng cấp đi làm giúp mẹ vẫn chưa muộn, tội con quá thương mẹ. Giờ đây ba con đã không còn, mẹ con làm việc thường xuyên, tăng ca nhiều hơn để kiếm tiền trang trải nợ nần và lo cho chúng con. Cô biết không? Về cái ăn đến cái mặc chúng con phải rất hà tiện. Anh em chúng con mỗi người chỉ có 2 bộ thay đổi, nhiều hôm mưa gió cả ngày quần áo không khô lại phải mặc đồ ẩm đi học.

Cô ơi! Con rất muốn được cô và quý vị ân nhân giúp đỡ cho con tiếp tục đi học và chữa mặt. Nhưng có lẽ chỉ là giấc mơ thôi, con phải chờ đến khi cả nhà đều làm ra tiền mới giúp con được. Con rất mong được sự giúp đỡ của cô và các vị ân nhân. Con xin ngừng bút tại đây. Cuối thư con kính chúc cô luôn vui khỏe và đạt được những điều cô mong ước. Con rất cảm ơn cô.

Con

Nguyễn Ngọc Thùy Như
Học sinh lớp 6

Thư cảm ơn, Nguyễn Ngọc Thùy Như, Việt Nam 4-11-2008

Kính thăm cô Ly Bằng và tất cả các cô chú trong hội,

Thưa cô, con đã nhận được thư và quà cô gửi cho con, con cảm ơn cô rất nhiều, con thật sự rất cảm động khi biết rằng cô đã dành tình cảm rất đặc biệt cho con.

Cô đã không những giúp đỡ cho con về việc học lại còn giúp con có cơ hội chữa mắt nữa, vậy là giấc mơ của con đã trở thành hiện thực không còn là mơ nữa cô nhỉ. Cô thân yêu, con phải biết nói gì và làm gì để cảm ơn lòng tốt của cô và tất cả các cô chú trong hội đây! Con chỉ biết luôn vâng lời và nghe theo những gì cô khuyên bảo con, con sẽ luôn cố gắng học thật giỏi, siêng năng đi lễ để cầu nguyện cho tất cả các cô chú luôn được khỏe mạnh ngày càng hăng say tích cực làm việc tông đồ, bác ái, hy sinh. Con biết tất cả các cô chú cũng luôn luôn mong con được như những gì con nói, đó là cách mà con đền đáp các cô chú phải không cô. Con sẽ cầu nguyện cùng Chúa Giêsu và Mẹ Maria nhiều thật nhiều. Xin Chúa và Mẹ ban nhiều ơn lành, hồng phúc cho tất cả các cô chú và gia đình cùng tất cả mọi người. Con xin các cô chú cầu nguyện cùng Chúa và Mẹ Maria ban cho con gặp nhiều thuận lợi trong việc chữa trị nếu như Chúa muốn con khỏi, con hứa sẽ sống thật tốt để không phụ lòng các cô chú mong đợi nơi con.

Con xin dừng bút tại đây, kính chúc các cô chú luôn luôn an vui, mạnh khỏe, gặp nhiều may mắn trong cuộc sống và tràn đầy hồng ân của Chúa và Mẹ Maria.

Con, Nguyễn Ngọc Thùy Như

Messengers of Love visits Thuy Nhu and the girls that we sponsor from Ho Nai Orphanage in Vietnam